

FORMIDDAGSMØDET HÆVET.

AFTENMØDET BEGYNDTE KL. 19.

- T. DYRTIDSTILLEG: Mellem Arbejdsgiverforeningen og Handels- og Kontormedhjælperorganisationen var vedtaget en Overenskomst, hvorved Mænd skulde have 12.- Kr. mdlg. i Tillæg, mens Kvinder skulde have Kr. 8.-

Man vedtog at igangsætte en Aktion i Løbet af næste Vinter inden Overenskomstforligelserne til Foraaret 1941. -

- U. JEGERSPRIS: FORMANDEN redegjorde for de Forhandlinger, der havde været ført. D.K.N. vilde kun anbefale enten Dommer Karen Johnsen eller L.M. Nimma Andersen, men Institutionen havde henvendt sig direkte til FRK. ALMA ANDERSEN, der nu var indtraadt som Suppleant i Bestyrelsen.

LANDSFORMANDEN havde underskrevet paa D.K.N.'s Forslag, da hun ikke mente, man kunde sprænge Sagen paa et Personsspørgsmaal, og der var derfor kommet forskellige Forviklinger i Samarbejdet mellem D.K. og D.K.N.

ESTRID WEIN havde anmodet Landsformanden og Fru Gloerfelt-Tarp om at forsøge at komme til en Forståelse for et bedre Samarbejde i Almindelighed og ligesaa forsøge en Ordning i Jegersprissagen. Man var blandt de forskellige underskrivende Foreninger enedes om, at indsende en Skrivelse, hvori man takkede for Valget af Alma Andersen, men hvori man samtidig skulde gøre opmærksom paa, at vi stadig holdt fast ved ønsket om en kvindelig Forstander. Desværre kom der samme Dag, Skrivelsen skulde udsendes, Meddelelse gennem Pressen om Fængslingen af den nuværende Forstander. Der havde været overvejende Stemning indenfor F.U. om at afsende Skrivelsen (Alma Andersen og Andrea Redegaard havde været imod), men da den ene af Organisationerne, nemlig Den Aabne Dør, havde nægtet at underskrive gr.p. Forholdene m.H.t. Forstanderen, var Skrivelsen ikke blevet afsendt. DEN AABNE DØR og SOCIALDEM. KVINDEFORENING havde sammen indsendt en Skrivelse i en noget skarp Form.

ALMA ANDERSEN havde været meget glad for, at Fællesstyrelsen havde anbefalet hende, men beklagede, at man ikke havde protokollet, at hun var blevet foreslaaet paa F.U. Mødet forud for det Møde, Landsformanden skulde have sammen med de andre Organisationer ang. Forslag af en Kvinde til Bestyrelsen. Alma Andersen refererede sin Samtale med Anna Westergaard og beklagede, at man ikke havde meddelt hende, at hun var foreslaaet, saaledes som det havde været vedtaget. Alma Andersen bemærkede, at det var en Aftale, at hun ikke officielt kunde staa som Repræsentant for D.K. eller i det hele taget for en Organisation. Alma Andersen syntes, det var uærdigt, at D.K. skulde lade sig behandle af D.K.N. og Anna Westergaard, saaledes som det f.Eks. var sket i dette Tilfælde og motiverede, hvorfor hun havde været imod, at man afsendte Skrivelsen netop, da Fængslingen af Forstanderen var blevet bekendtgjort.

Det vedtoges at indsende Takkeskrivelsen den 14. December, saaledes, at den kunde udsendes samtidigt gennem KVINDEN OG SAMFUNDET pr. 15. December.

MAGDA ANDERSEN var meget glad for Alma Andersens Redegørelse, og var kommet til at tænke paa, om D.K. ikke var nødt til i denne Forbindelse at tage det gamle Spørgsmaal op om at udtræde af D.K.N. Magda Andersen havde flere Gange været udsat for Udtalelser fra D.K.N.'s Medlemmer om, at D.K. intet gjorde o.l. Angreb.-

INGER HEMPEL: Det var i alle Tilfælde ikke fra D.K.N.'s Forretningsudvalgsmedlemmer den Slags Udtalelser faldt - og Inger Hempel havde i det hele taget aldrig hørt saadanne fra Medlemmer af Organisation. -